

Provokatøren

Erling Okkenhaug

portrettet

ALDER: 51 år
YRKE: Informasjons-
rådgiver
BOR: Oslo
SIVIL STATUS: Samboer
med Hanne
AKTUELL MED: Utbyg-
gingsplaner i Arendal

Han har ikke tid til å komme til Arendal. Så vi treffer ham på Kaffebrenneriet ved Valkyrie plass på Majorstuen i Oslo, hvor han våkner opp med urban kafé frokost etter at samboeren har stresset av gårde til T-banen for å nå jobben på Manglerud. Blant avislektylene på bordet foran ham ligger Agderposten. Det er her han leser provinsavisen hver morgen. Den er en av hans mange kanaler til Arendal. Og det er her adrenalinet kan begynne å surkle når han leser om utbyggingsplanene i sørlandsbyen. Det var her han for et par uker siden satt og leste innlegget til utbyggeren Johnny Sørbøe som skrev sarkastisk om skøyrefanten og turistene Erling Okkenhaug. Og det var fra dette kafébordet motinnlegget kom.

– Noen prøver å avspore debatten ved å spørre om jeg er seriøs. Det er en spørsmålsstilling som har mye mistanke knyttet til seg; en typisk hersketeknikk i småbymiljøer. Men jeg skal si det rett ut. Jeg er faen så seriøs!

En besøkende. Erling Okkenhaug føler seg ikke som noen turist i Arendal. Han kaller seg for en besøkende som er en del av Arendal. Han var nok turist da han første gang kom til Arendal på skoletur i 1965. Han reiste med toget fra Oslo og tok kystruten hjem etter å ha overnattet på et ungdomsherberge. Åtte år senere kom han tilbake som handelsreisende for kameramerket Konica. Han kom for å besøke Hoff Foto, som var konsernets desiderte toppselger.

Den utadvendte handelsreisende fikk mange gode venner i Arendal, venner som han i dag besøker 10-12 ganger i året, og som stiller gutterommene til disposisjon når han skal overnatte. Og da kommer han gjerne med fanget fullt av mat, vin, godt humør og sprekfull av samtaleemner.

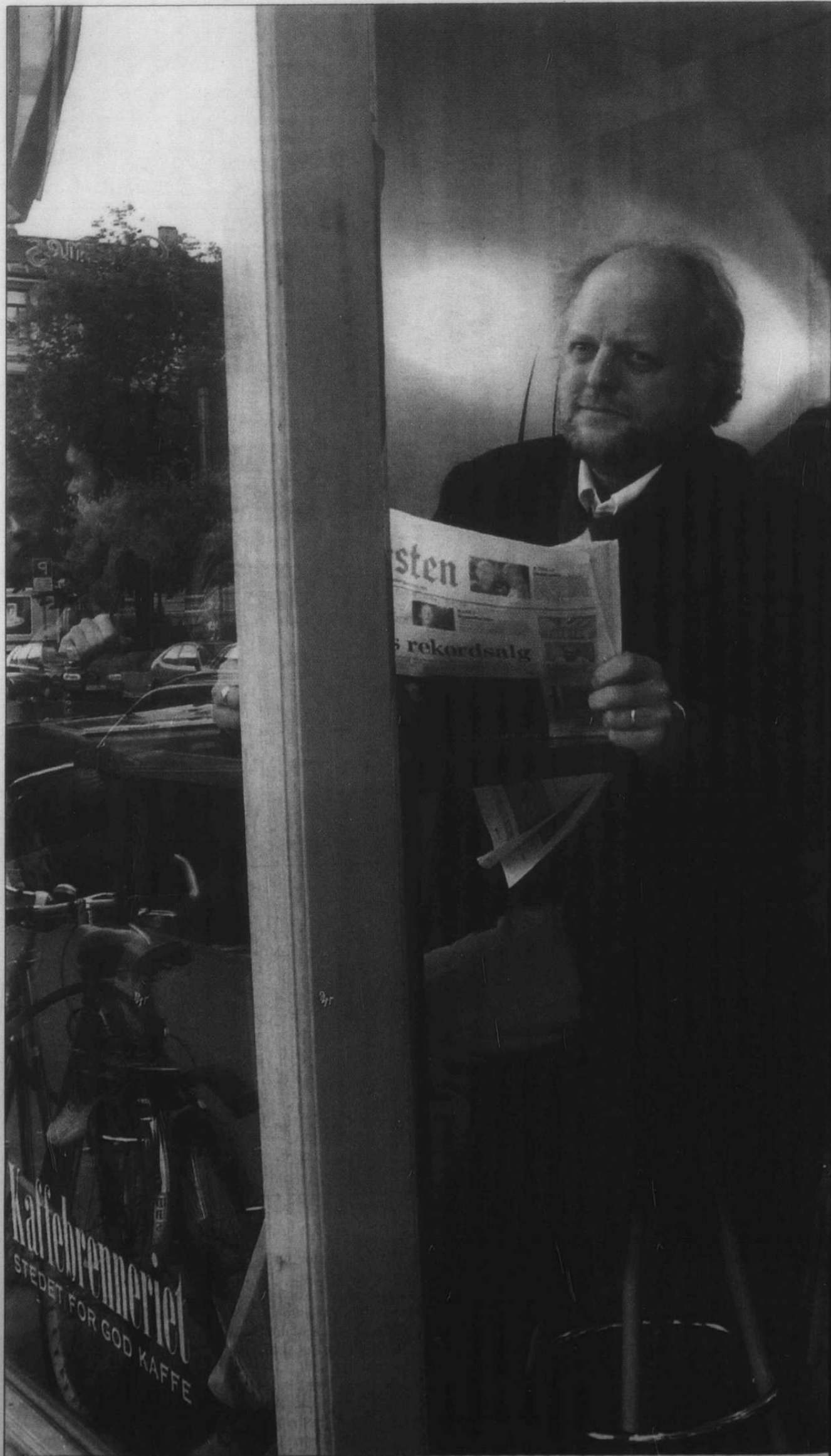
– Mine venner i Arendal er reflekterte mennesker. Vi kan sitte og diskutere samfunnsproblemer til morgenkysten. I Arendal har folk roen over seg til det. Jeg opplever ikke det blant vennene mine i Oslo.

Men nå sitter han altså på Kaffebrenneriet på Valkyrie plass i Oslo, som han kaller for sitt Arendal. Sin landsby. Her er fem kaffebarer, mange restauranter og et syvende gate miljø med butikker som skaper et levende miljø. Dette stedet begeistrer ham like mye som Arendal. Her eksisterer en av hans to akser i livet. «Ørneredet» og «Revehieb». Den andre akselen er Oslo og Arendal.

Måtte selge. «Ørneredet» er leilig-

**– Jeg er
faen så
seriøs!**

Erling
Okkenhaug,
informasjons-
rådgiver

EN RABIAT SYNSE: Erling Okkenhaug leser Agderposten til kafé frokosten for å se om han må spisse pennen mot utbyggerne i Arendal.

Han provoserer, irriterer og engasjerer. Erling Okkenhaug er en rabiatt synser, verbal bølge og stedsaktivist som er ustoppelig i sitt engasjement for mer menneskelige bomiljøer.

- Mennesket står i veien for ideene. Jeg også.

Erling Okkenhaug, informasjonsrådgiver

FOTO: ERIK HOLAND

Historiens dom

heten som ligger på toppen av en liten høyblokk. Leiligheten fikk han til en pris han kunne leve med etter at han måtte selge sitt forrige bosted for å finansiere sin årelange kamp for å etablere en motkultur mot havneutbyggingen i Oslo. Eieren av «Ørneredet» leste om denne idealistiske finansieringsmåten, og hjalp steds-kulturens svar på Fredrik Hauge til et rimelig sted å konsolidere sin stilling.

- Tilbudet fra huseieren som følte med meg er en høytravende anerkjennelse for min innsats for miljøet, sier Erling Okkenhaug og peker utover leilighetens panoramautsikt som favner tre fjerdedeler av Oslo. I leiligheten er det bilder og bøker som forteller hans historie. På arbeidsrommet står en stol, med påtrykket «Erlings sitte og tenke positivt-stol». Stolen står plassert ved en vegg med barnetegninger fra Arendal. Han drar ut en bok av forfatterinnen Sigrun Okkenhaug fra bokhyllen. Den finner du ikke hos bokhandlerne. Han har trålet antikvarier for å lete opp alle de 15 bøkene farmoren skrev, blant annet en roman om selvbestemt abort som ble gitt ut i 1935.

Aksjonistkjeller. Erling Okkenhaug virvler gjennom bygatene, tar raske avstikkere innom små smug og viser frem bygninger og bymiljøer som du ikke ser fra hovedgatene. Og plutselig er vi der. I «Revehiet». Et kjellerrom med sju utganger. Gjensander henger ned fra tak og vegger. Her er peis, kjøleskap, seng, arkivskap, PC og en høvelbenk.

Høvelbenken kom inn i kjellerrommet etter at han ble «elev» hos kunstneren Ludvig Eikaas, som holder til i samme kjeller. Kunstneren er innom «Revehiet» nesten hver eneste dag, akkurat som Jon Eikemo. Her har også Odd Einar Dørum vanket, mannen Erling Okkenhaug var rådgiver for noen år tilbake, og som i «Revehiet» følte seg som i en gammel aksjonistkjeller.

- Dette kjellerrommet er min kommandosentral. Det er her vi har supemøtene og konspirasjonsmøtene til Allgrønn, sier Okkenhaug; og gjør noen tastetrykk før Allgrønns nettsider dukker opp på dataskjermen. Når Okkenhaug skyter med mitraljøse mot utbyggerne i Arendal, henviser han gjerne til Allgrønn, som om han henviser til en bedrift eller konsern.

Men du vil ikke finne Allgrønn registrert som noen bedrift i Brønnøysundregisteret. Det er ikke et firma. Det er et nettsted og et nettverk av idealistiske fagpersoner innenfor arkitektur, design, ingeniørfag, kunst, helsespørsmål, jus og økonomi; engasjerte og originale mennesker, akkurat som Erling Okkenhaug; kunnskapsrike idealister som jobber for «det gode liv» uten for mye betong og asfalt. På nettsidene står det at menneskene i nettverket også vil jobbe for sosiale, mentale og åndelige dimensjoner i stedsutviklingen. Nettsidene har 7-10.000 besøk i måneden. ➔

